

Dosar nr. 6907/280/2018

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA PITEȘTI SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚĂ CIVILĂ Nr. 8269/2018
Sedința publică de la 19 Decembrie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE Ionuț-Dragoș Crînguș
Grefier Ioana Andreea Voica

Pe rol judecarea cauzei civile privind p petentul Stănescu Constantin și pe intimatul INSPECTORATUL DE POLITIE AL JUDETULUI ARGES - SERVICIUL RUTIER, având ca obiect *plângere contravențională*.

Dezbaterile și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 12.12.2019 care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la această dată.

INSTANȚA:

Deliberând asupra cauzei civile de față, instanța constată următoarele:

Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Pitești la data de 07.05.2018 sub nr. 6907/280/2018, petentul Stănescu Constantin a solicitat instanței în contradictoriu cu intimatul INSPECTORATUL DE POLITIE AL JUDETULUI ARGES - SERVICIUL RUTIER ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea procesului-verbal de contravenție seria PAGX nr. 0166491 din 04.05.2018.

În motivare, a arătat în esență că nu se face vinovat de săvârșirea faptelor reținute prin procesul-verbal contestat.

A invocat că procesul-verbal nu menționează locul unde a fost încheiat. Determinarea locului întocmirii, în accepțiunea art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001 se face atât prin indicarea localității unde s-a întocmit procesul-verbal de constatare, cât și a altor repere spațiale (stradă, număr de stradă, număr de imobil etc.). Este evident că menționarea doar a localității în care s-ar fi încheiat procesul-verbal nu respectă exigențele textului.

De asemenea, nu s-au indicat ocupația și locul de muncă ale petentului (art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001), iar preținsele fapte reținute în sarcina lui sunt prezentate în mod generic, prezentarea fiind lipsită de conținut.

A mai invocat că nu sunt indicate corect norma care prevede pretinsa contravenție și nici cea care dispune sancțiunea acesteia, conform art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001.

Nu au fost respectate disp. art. 180 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, în sensul că nu este indicat locul în care ar fi fost săvârșită pretinsa contravenție, instanța fiind în imposibilitatea de a verifica dacă cele menționate în cuprinsul procesului-verbal corespund sau nu realității.

Au fost încălcate disp. art. 181 alin. 1 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, agentul constator neîntocmind procesul-verbal potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1D.

Potrivit art. 109 alin. 2 din OUG nr. 195/2002, în ipoteza în care constatarea contravenției se face cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, această situație trebuie consemnată în procesul-verbal contravențional. Instanța trebuie să verifice

dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Norma din 23.11.2005 de metrologie legală care stabilește cerințele metrologice și tehnice pe care trebuie să le îndeplinească cinemometrele utilizate de poliția rutieră la măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor pe drumurile publice. Astfel, potrivit art. 4.3 din acest act normativ cinemometrele vor putea fi utilizate numai dacă au fost verificate metrologic, au fost marcate și sigilate în conformitate cu prevederile prezentei norme și sunt însoțite de buletine de verificare metrologică în termen de valabilitate, iar potrivit art. 4.4 măsurătorile efectuate cu ajutorul cinemometrelor nu pot constitui probe pentru aplicarea legislației rutiere dacă nu sunt respectate cerințele 4.1 - 4.3 din prezenta normă.

Petentul a mai invocat aplicarea erorii tolerate a aparatului radar.

În drept, petentul a invocat art. 31 alin. 1 din OG nr. 2/2001.

Sub aspect probatoriu, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, relații de la IPJ Argeș, expertiză tehnică și martori.

Plângerea a fost legal timbrată cu 20 lei, potrivit art. 19 din OUG nr. 80/2013 (f. 20).

La data de 20.08.2018, intimatul a depus *întâmpinare* (f. 30-31), prin care a solicitat respingerea plângerii, apreciind că procesul-verbal este legal încheiat, fiind respectate cerințele art. 16 și 17 din OG nr. 2/2001. Intimatul a arătat că seria și numărul aparatului radar au fost menționate în procesul-verbal de contravenție, aparatul radar era verificat metrologic, acesta fiind autorizat să funcționeze atât în regim de staționar, cât și în regim de deplasare. De asemenea, aparatul radar a fost manevrat de un agent autorizat, acesta având atestat. Agentul de poliție a folosit un model de proces-verbal legal. Deși s-a folosit formularul 1A, în procesul-verbal a fost consemnată seria și numărul aparatului radar, precum și autospeciala poliției pe care acesta a fost montat.

În drept, a invocat art. 205 și urm. Cpc, OG nr. 2/2001.

Intimatul a anexat *întâmpinării* planșe foto, înregistrarea video, buletinul de verificare metrologică, atestatul operatorului radar și extras din Registrul de abateri radar (f. 33-37).

La termenul de judecată din 12.12.2018, instanța s-a pronunțat motivat pe probatoriul solicitat de părți, conform încheierii de ședință care face parte integrantă din prezenta hotărâre, a declarat închisă cercetarea judecătorească și a amânat pronunțarea pe fondul cauzei la data de 19.12.2018, având nevoie de timp pentru a delibera.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, prin procesul-verbal de constatare a contravenției seria PAGX nr. 0166491 din 04.05.2018 (f. 60), petentul a fost sancționat cu amendă în cuantum de 1.305 lei și suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile, pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 121 alin. 1 din HG nr. 1391/2006 privind Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 republicată și sancționată de art. 102 alin. 3 lit. e) din OUG nr. 195/2002, reținându-se că, la aceeași dată, ora 09.17, a condus autoturismul marca Mercedes cu numărul de înmatriculare B 549 SCS, pe DN 7, km 128, în loc. Drăganu, jud. Argeș, cu viteza de 106 km/h, fiind înregistrat de aparatul radar TRUCAM seria TC 004178.

Procesul-verbal a fost semnat de petent de luare la cunoștință.

În drept, conform art. 34 alin. 1 din OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, instanța verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal de contravenție, pronunțându-se și cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatatator prin acesta.

Instanța constată că plângerea a fost formulată în termenul legal de 15 zile de la data înmânării procesului-verbal de constatare a contravenției, potrivit art. 34 alin. 1 din OG nr. 2/2001 raportat la art. 118 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 și art. 31 alin. 1 din OG nr. 2/2001.

Astfel, sub aspectul **legalității** procesului-verbal contestat, verificând respectarea condițiilor de formă, instanța reține că acesta cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute de

art. 17 din O.G. nr. 2/2001, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu. Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției conține mențiunile privitoare la numele, prenumele și calitatea agentului constatatator, numele și prenumele contravenientului, descrierea faptei săvârșite, data comiterii acesteia și semnătura agentului constatatator.

Potrivit Deciziei nr. XXII din 19 martie 2007 a ÎCCJ – Secțiile Unite (recurs în interesul legii), publicată în Monitorul Oficial nr. 833 din 5 decembrie 2007, doar încălcarea dispozițiilor art. 17 din OG nr. 2/2001 poate atrage nulitatea absolută a procesului-verbal de contravenție, aspect ce reiese și din mențiunea că „nulitatea se constată din oficiu”. S-a stabilit că în raport cu acest caracter imperativ-limitativ al cazurilor în care nulitatea procesului-verbal se ia în considerare și din oficiu, se impune ca în toate celelalte cazuri de nerespectare a cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească un asemenea act, nulitatea să nu poată fi invocată decât dacă s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea actului respectiv, fiind astfel o nulitate relativă.

Instanța va respinge toate criticile de nelegalitate invocate de petent.

Astfel, se constată că procesul-verbal de contravenție consemnează locul încheierii acestuia, respectiv în localitatea Drăganu, jud. Argeș, instanța apreciind că nu erau necesare alte elemente pentru descrierea acestui loc. De asemenea, această critică se circumscrie unei nulități relative condiționată de existența unei vătămări care să nu poată fi înlăturată decât prin anularea actului, vătămare pe care petentul nu a dovedit-o în cauză.

În ceea ce privește neconsemnarea ocupației și locului de muncă al petentului, instanța apreciază că această critică se circumscrie unei nulități relative condiționată de existența unei vătămări care să nu poată fi înlăturată decât prin anularea actului, vătămare pe care petentul nu a dovedit-o în cauză.

În privința locului în care a fost săvârșită contravenția, instanța constată că agentul constatatator a consemnat în procesul-verbal acest loc ca fiind DN 7, km 128, loc. Drăganu, fiind astfel respectate cerințele legale.

Nefondată este și critica petentului referitoare la încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina sa, agentul constatatator consemnând în mod corect atât textul legal care prevede fapta, cât și cel care prevede sancțiunea, prin raportare la situația de fapt descrisă în procesul-verbal.

În ceea ce privește nefolosirea de către agentul constatatator a modelului de proces-verbal prevăzut în anexa 1D, instanța apreciază nefondată critica de nelegalitate, întrucât petentului nu i s-a cauzat nicio vătămare, agentul constatatator consemnând în modelul de proces-verbal folosit și elementele specifice formularului 1D.

În consecință, instanța va reține că procesul-verbal de contravenție analizat respectă cerința legalității.

Cu privire la **temeinicia** procesului-verbal de contravenție, instanța reține următoarele:

Deși OG nr. 2/2001 nu cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a actului de constatare a contravenției, din textul art. 34 rezultă că acesta face dovada situației de fapt și a încadrării în drept până la proba contrară, bucurându-se de *prezumția relativă de legalitate și de temeinicie*, probă ce revine petentului, în condițiile art. 249 C.p.c.

Această situație nu este contrară art. 6 CEDO și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care a stabilit că materia contravențională este asimilată unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 par. 2 CEDO.

Astfel, potrivit dreptului intern, regimul juridic al contravențiilor este completat de dispozițiile Codului de procedură civilă, potrivit căruia obligația de prezentare a unei fapte revine celui care invocă această faptă (*onus probandi incumbit actori*).

În legătură cu acest aspect, CEDO a arătat în jurisprudența sa (cauza *Anghel c. României*, pct. 60, cauza *Nicoleta Gheorghe c. României*) că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută nu este absolut, iar prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (de altfel, în cauza *Haiducu și alții c. României*, Curtea a precizat că prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o *prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea*, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materia circulației rutiere, care intră în competența poliției), în măsura în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare.

Potrivit art. 31 - 36 din OG nr. 2/2001, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Sub aspectul condițiilor de fond, instanța are în vedere dispozițiile art. 121 alin. 1 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice aprobat prin HG nr. 1391/2006 potrivit căroră „*conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte viteza maximă admisă pe sectorul de drum pe care circulă și pentru categoria din care face parte vehiculul condus, precum și cea impusă prin mijloacele de semnalizare*”.

Din conținutul procesului-verbal, instanța a reținut că petentul a circulat pe DN 7, km 128, în localitatea Drăganu, jud. Argeș, cu viteza de 106 km/h.

Instanța va respinge toate apărările formulate de petent ca neîntemeiate, pentru considerentele ce urmează.

În cauza de față, veridicitatea faptei de care este acuzat petentul este confirmată de înregistrarea video și de planșele foto existente la dosar, din care rezultă că autoturismul marca Mercedes condus de petent a fost surprinsă de aparatul radar cu viteza de 106 km/h. Instanța reține că în înregistrarea video se poate observa clar numărul de înmatriculare al vehiculului surprins, data și ora înregistrării, precum și viteza constatată, existând suficiente elemente care atestă legătura acestora cu procesul-verbal contestat, fiind astfel respectate dispozițiile pct. 3.5.1 din Norma de Metrologie Legală NML 021 – 05/2005, modificată prin Ordinul nr. 187/2009 din 06.08.2009, conform căroră „înregistrările efectuate trebuie să cuprindă cel puțin următoarele: data și ora la care a fost efectuată măsurarea; valoarea vitezei măsurate; imaginea autovehiculului, din care să poată fi pus în evidență numărul de înmatriculare al acestuia”.

Instanța constată că aparatul radar era verificat metrologic. Viteza de rulare a fost constatată cu aparatul radar TRUCAM seria TC004178, așa cum rezultă din procesul-verbal contestat, aparat verificat metrologic conform buletinului de verificare metrologică nr. BBSC-02.01-2398 din 08.03.2018 (f. 35), valabil până la data de 08.03.2019, în care se specifică faptul că cinemometrul este autorizat să funcționeze în regim staționar.

Totodată, conform atestatalui de operator, agentul de poliție care a surprins fapta contravențională avea pregătirea tehnică necesară pentru a utiliza aparatul radar respectiv, obținând autorizarea legală (f. 37).

Cu privire la diferența dintre agentul constatat și operatorul radar, instanța reține că potrivit art. 181 alin. 1 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, aprobat prin HG nr. 1391/2006, agent constatat poate fi numai cel care încheie procesul-verbal, în urma încadrării vitezei constatate cu aparatul radar în abaterea prevăzută de lege și după identificarea conducătorului auto vinovat. Rolul operatorului radar se limitează la

funcționarea corectă a aparatului radar și la colectarea, sistematizarea și transmiterea informațiilor furnizate de acest aparat.

Se mai reține că, deși agentul constatator a folosit formularul 1 A pentru întocmirea procesului-verbal, acesta a consemnat seria și numărul aparatului radar, precum și numărul de înmatriculare al autospecialei poliției.

În privința locului unde a fost săvârșită fapta, instanța reține din tot probatoriul administrat în cauză că aceasta a fost săvârșită în interiorul localității Drăganu, jud. Argeș.

Totodată, din înregistrarea video reiese cu evidență că sectorul de drum pe care a fost surprins petentul se afla într-o zonă cu case.

În ceea ce privește apărarea petentului referitoare la faptul că agentul constatator nu a avut în vedere **eroarea tolerată a aparatului radar**, instanța reține că aceasta nu este întemeiată pentru următoarele considerente. Verificarea cerințelor cuprinse în NML 021-05, printre care se numără și eroarea tolerată conform paragrafului 3.1.1., se realizează numai cu ocazia evaluărilor în vederea acordării aprobărilor de model și cu ocazia verificărilor metrologice la care sunt supuse periodic cinemometrele. În cadrul acestor evaluări se determină erorile de măsurare ale cinemometrelor și se verifică încadrarea lor în limita erorilor tolerate impuse. Aceste cerințe nu se aplică **la funcționarea propriu-zisă** a cinemometrelor. În cazul în care un autovehicul este înregistrat cu o anumită viteză de un aparat radar verificat metrologic, se consideră că a circulat cu viteza respectivă, nu se mai fac alte ajustări ale valorilor afișate de cinemometru. Operatorul nu face decât să constate valoarea măsurată și afișată de cinemometru.

În acest sens este și **Decizia nr. 3/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii**, prin care s-a stabilit că: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor pct. 3.1.1 din Norma de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301 din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, **erorile maxime tolerate pentru măsurarea vitezei sunt cerințe metrologice aplicabile numai în procedura de atestare a unui cinemometru de către entitățile prevăzute la art. 4 din ordinul susmenționat, respectiv doar la momentul verificării și omologării aparatului**”.

În consecință, instanța apreciază că procesul-verbal atacat respectă cerința temeiniciei.

Sub aspectul **proporționalității sancțiunii contravenționale aplicate**, instanța urmează a avea în vedere dispozițiile art. 21 alin. 3 din OG 2/2001 potrivit cărora aceasta se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și de mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă precum și de circumstanțele personale ale contravenientului.

Fapta reținută în sarcina petentului este sancționată de art. 102 alin. 3 lit. e) din O.U.G. nr. 195/2002. Potrivit art. 98 alin. 4 lit. d) din același act normativ, în cazul clasei IV de sancțiuni se aplică de la 9 la 20 puncte-amendă.

Din cuprinsul procesului-verbal, instanța constată că agentul constatator i-a aplicat în mod legal petentului o amendă contravențională în cuantum 1305 lei (9 puncte amendă – minimul prevăzut de lege).

Instanța apreciază că depășirea limitei legale de viteză cu **56 km/h** reprezintă o faptă contravențională ce aduce atingere valorilor sociale protejate de legea specială ce reglementează domeniul circulației rutiere – OUG nr. 195/2002, al cărei scop enunțat în art. 1 alin. 2 este de a asigura desfășurarea fluentă și sigură a circulației pe drumurile publice, precum și de a ocroti viața, integritatea corporală și sănătatea persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, de a proteja drepturile și interesele legitime ale acestora, a proprietății publice și private, cât și a mediului.

A circula cu o asemenea viteză în interiorul unei localități înseamnă a pune în pericol pe toți ceilalți participanți la trafic, în condițiile în care este cunoscut faptul că în țara noastră sunt numeroase accidente soldate cu pagube materiale și cu victime, cauzele principale ale acestora fiind nerespectarea regulilor de circulație, neadaptarea vitezei la condițiile de drum și teribilismul.

Prin urmare, în raport cu dispozițiile art. 21 alin. 3 din OG nr. 2/2001, instanța constată că sancțiunea aplicată este proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.

În considerarea celor ce preced, instanța constată că procesul-verbal contestat este legal și temeinic, iar sancțiunea aplicată este corect individualizată, motiv pentru care urmează să respingă plângerea în temeiul art. 34 din OG. nr. 2/2001, ca neîntemeiată.

În final, va lua act că intimatul nu a solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge plângerea contravențională formulată de **petentul STĂNESCU CONSTANTIN**, cu domiciliul în Franța, 103 Rue Du General de Gaulle, 95880, Enghien les Bains, în contradictoriu cu **intimatul INSPECTORATUL DE POLITIE AL JUDETULUI ARGES - SERVICIUL RUTIER**, cu sediul în mun. Pitești, str. Victoriei, nr. 60, jud. Argeș, **ca neîntemeiată**.

Mentține procesul-verbal seria PAGX nr. 0166491 din data de 04.05.2018, ca fiind legal și temeinic întocmit.

Ia act că intimatul nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea urmând a fi depusă la Judecătoria Pitești.

Pronunțată astăzi, **19.12.2018**, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

**Președinte,
Ionuț-Dragoș Crînguș**

**Grefier,
Ioana Andreea Voica**

